

nansminister vilde være villig til at tage Hensyn til, hvad der her blev sagt fra Udvalgets Side.

Saa har der i Udvalget været Enighed om, at Bygningsafgiften i det hele maa siges at være en højst uheldig Skat, noget hvori den ligner de fleste af de andre gamle Skatter, vi have. Der kan vel siges om det Skattesystem, der er indført her i Landet i 1802, at selv om det i sin Tid var et godt og forstandigt Skattegrundlag, er det det i alt Fald ikke mere. Tidens Tand har gnavet derpaa i dobbelt Forstand. For det første er det blevet mere uretfærdigt, end det oprindeligt var, og for det andet er det blevet mere uklart og utydeligt, hvorledes det egentlig skal iværksættes. Der er i Løbet af et Aarhundrede selvfølgelig foregaaet store Forandringer i Indtægtskildernes Art. Nogle Indtægtskilder ere delvis, andre næsten helt udtørrede, og andre springe nu langt kraftigere og livligere end for 100 Aar siden. Det vil derfor ogsaa være naturligt, at man efter et Aarhundredes Forløb sørger for et ordnet Skattegrundlag, og dette gælder i fuldt saa høj Grad om Bygningsafgiften som om Hartkornsskatten. Man ønskede imidlertid i Udvalget hellere at søge gennemført, hvad man kunde opnaa af smaa eller mindre Bestemmelser, end man vilde standse det hele ved en Dagsorden og en Henvisning til, at Bygningsafgiften helt burde afskaffes eller i alt Fald omhyggelig revideres. Thi det var klart, at det første, at ophæve Bygningsafgiften, var noget, man ikke kunde faa gennemført i Øjeblikket, og til en Revision vilde den højtærede Finansminister ikke gaa med.

Se, skønt jeg jeg nu tror at turde sige, at de Forslag, her foreligge fra et enkelt Udvalg og med Finansministerens Billigelse, ere baade omhyggelig udarbejdede og alsidig overvejede — de have i Udvalget gennemgaaet en skaanselsløs Kritiks Ildprøve, hvilket selvfølgelig er en Fordel for dem — vil det jo let blive saadan, at medens de bøde lidt paa den Uretfærdighed, der nu klæber ved Bygningsafgiften, ville de ikke medføre større Klarhed over hele Spørgsmaalet: Bygningsafgiften. Der er for det første Tilføjelse af en Række ny Lovbestemmelser, og disse ny Lovbestemmelser, selv om de ere nok saa omhyggelig udarbejdede, ville meget let kunne tænkes at give Lejlighed til, at der kommer en Række ny Skrivelser fra Generaldirektoratet. Thi selv om man overvejer en saadan Sag nok saa omhyggelig og saa

alsidig, som man paa nogen Maade kan, er Livets Tilfælde saa mangfoldige, at det er umuligt at trænge frem til dem alle ad Tankens Vej. Der kan opstaa Tilfælde, hvor man er i Tvivl om, hvordan Lovbestemmelserne skulde anvendes, og saa faa vi igen nogle ny Skrivelser fra Generaldirektoratet. Der er heller ikke noget i Vejen for, at Generaldirektoratet selv uden Grund kan rejse Tvivlspørgsmaal og udsende Skrivelser. Det kan i alt Fald ikke undgaas gennem Udvalgets Arbejde. Saa vil det da kunne komme saadan, at der bliver endnu større Uklarhed angaaende denne Lovgivning, som er broget nok i Forvejen. Den er, synes det mig, i en saadan Tilstand, at Sansen for sømmelig Orden i Statshusholdningen maatte kræve, at man foretog en Revision; thi det er overordentlig vanskeligt at trænge ind i, hvordan Bygningsafgiften egentlig skal opkræves, der gælder for det første desangaaende en Række Lovbestemmelser; men saa er der en Mængde af Kancelliskrivelser, Skrivelser fra Generaldirektoratet, ministerielle Resolutioner og selvfølgelig ogsaa en Række Domme. At trænge ind i hele dette store Materiale, saaledes at man faar Klarhed over, hvordan Bygningsafgiftsreglerne egentlig ere, er et overordentlig stort Arbejde, og i alt Fald et Arbejde, der er for stort for den almindelige Borger, og jeg synes, at en Ting, som Borgeren har Ret til at kræve, er, at de Regler, efter hvilke der afkræves ham Skat, ere saa klare og overskuelige og tydelige, at han uden Besvær kan sætte sig ind i dem. Nu opkræves Bygningsafgiften efter en broget Række Regler og efter en saa gammeldags Metode, at man svarer Bygningsafgift efter Skilling, saaledes at man svarer $1\frac{1}{2}$ Skilling, $1\frac{3}{4}$ Skilling, $2\frac{1}{4}$ Skilling, $2\frac{3}{4}$ Skilling efter Bestemmelser af 1816, efter forskellige Flademaal Arealer, Assurancesummer o. s. v. Det forekommer derfor mig — og det har der ogsaa været Enighed om i Udvalget — at Tiden havde været inde til om ikke at afskaffe Bygningsafgiften saa dog at revidere dens Bestemmelser, reducere dens Antal betydeligt og tilvejebringe en højst fornøden Klarhed. Da den højtærede Finansminister imidlertid har modsat sig en saadan Revision, har det ikke været muligt for Udvalget at tage dette Spørgsmaal op og saa maa vi være glade, hvis vi kunne gennemføre de Bestemmelser, som vi enige tillade os at forelægge til det høje Tings velvillige Behandling.